

Κατασκευαστές και Προληπτική Πολιτική

Jared O. Blum

Πρόεδρος

Ενωση Κατασκευαστών Polyisocyanurate Insulation

Ως πρόεδρος ενός ομίλου αμερικανικών εταιρειών, χαιρόμαι ιδιαίτερα, βλέποντας τις ειλικρινείς αντιδράσεις και την υποστήριξη από τις επιχειρήσεις, την κυβέρνηση και την περιβαλλοντική κοινότητα προς αυτό το συνέδριο. Η εμπειρία της Ευρωπαϊκής και της Αμερικανικής βιομηχανικής κοινότητας δείχνει, ότι η θετική περιβαλλοντική πολιτική πρέπει να βασισθεί πάνω σε ένα βάθρο, που θα στηρίζεται σε τρία πόδια - περιβαλλοντολόγοι, επιχειρήσεις, κυβέρνηση.

Ο τίτλος της παρουσίασής μου είναι "Κυβερνητική Περιβαλλοντική Πολιτική - Η Ισορροπία των Επιχειρήσεων." Ζητώ συγγνώμη από τον Αντιπρόεδρο Gore. Ίσως μερικοί δεν γνωρίζουν ότι όταν ο Αντιπρόεδρος ήταν Γερουσιαστής, έγραψε ένα βιβλίο με τίτλο "Η Ισορροπία της Γης," στο οποίο ζητούσε μεγάλες αλλαγές στην πολιτική ώστε να σωθεί ο πλανήτης. Πράγματι ο Gore λέει: "ο αγώνας για τη σωτηρία του περιβάλλοντος πρέπει να γίνει η κεντρική οργανωτική αρχή του κόσμου μετά τον ψυχρό πόλεμο."

Στο βιβλίο του ο Αντιπρόεδρος Gore αναφέρει μεγάλα σχέδια για παγκόσμια αντιμετώπιση των περιβαλλοντικών θεμάτων σε όλη την υδρόγειο, είτε πρόκειται για την καταστροφή της λίμνης Αράλης είτε των τροπικών δασών στη Νότια Αμερική. Το βιβλίο θέτει μία τρομερή πρόκληση και στον αναγνώστη και στην κοινωνία, που αφορά στην ατομική ευθύνη για το μέλλον.

Το βιβλίο του Αντιπροέδρου παρουσιάζει τη Γη σε μία επικίνδυνη ταλάντευση ανάμεσα σε ένα υγιές και ένα κατεστραμένο περιβάλλον. Θα σας παρουσιάσω μία παρόμοια άποψη για τις επιχειρήσεις, όπως τις ξέρουμε. Στην πραγματικότητα η παραγωγή έχει τοποθετήσει σε μία ζυγαριά την οικονομία και το περιβάλλον, με τα οικονομικά πλεονεκτήματα να βαραινούν συνεχώς έναντι της καταστροφής του περιβάλλοντος που προκαλείται από ένα δεδομέ-νο προϊόν ή διαδικασία. Ο λόγος για τον οποίο είμαστε όλοι εδώ σήμερα είναι να προωθήσουμε την εφαρμογή διαδικασιών που θα εξασφαλίζουν την ισορροπία ανάμεσα στο περιβάλλον και στην οικονομία.

Συνεργασία με την Κυβέρνηση

Πολλά σημαντικά περιβαλλοντικά ζητήματα που υπερβαίνουν τα όρια ανοχής είναι σήμερα γνωστά στις κυβερνήσεις και στις βιομηχανίες σε όλον τον κόσμο. Για κανένα ζήτημα δεν έχει επιτευχθεί μέχρι σήμερα η ισορροπία την οποία αναζητούμε, εκτός από το ζήτημα του στρατοσφαιρικού όζοντος. Η βιομηχανία των στερεών μονωτικών υψηλής ενεργειακής απόδοσης, που χρησιμοποιούνται στα δύο τρίτα των εμπορικών κτιρίων των Ηνωμένων Πολιτειών, βρέθηκε στο κέντρο αυτού του περίπλοκου θέματος τα τελευταία δέκα χρόνια. Το Πρωτόκολλο του Μόντρεαλ είναι μία διεθνής συμφωνία η οποία ρυθμίζει τη χρήση των χημικών ουσιών που καταστρέφουν το όζον σε όλο τον κόσμο. Αυτή η επιτυχής συνθήκη προκάλεσε στο αρχικό της στάδιο τις αντιδράσεις πολλών χημικών βιομηχανιών, όταν ήταν γνωστή ως η Σύμβαση της Βιέννης που υπογράφηκε στα μέσα της δεκαετίας του 80. Προκάλεσε επίσης πολλές συζητήσεις και βοήθησε στη δημιουργία ενός πλαισίου δράσης για να πάψει παγκοσμίως η χρήση των χημικών που καταστρέφουν το όζον.

Η βιομηχανία μας υποστήριξε από την αρχή τόσο το πρωτόκολλο, όσο και το περιβαλλοντικό πρόγραμμα των Ηνωμένων Εθνών για την προστασία του στρατοσφαιρικού όζοντος. Δουλέψαμε σκληρά για να ενημερώσουμε τους εκπροσώπους των Ηνωμένων Πολιτειών στο Πρωτόκολλο του Μόντρεαλ, πάνω στα πραγματικά υποκατάστατα των συστατικών των μονωτικών που καταστρέφουν το όζον. Δουλέψαμε εξίσου σκληρά για την ενημέρωση των υπεύθυνων για τις σχετικές αποφάσεις στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Τα συνολικά κοινωνικά οφέλη των προϊόντων μας έπρεπε επίσης να ληφθούν υπόψη μαζί με τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις. Αυτό θα συνέβαινε από μία πρόωρη απαγόρευση είτε εξαιτίας μίας διεθνούς συμφωνίας, είτε από την ίδια την ομοσπονδιακή κυβέρνηση των ΗΠΑ. Το βασικό στοιχείο της επιτυχίας μας ήταν η αναγνώριση από μέρους των εκπροσώπων της κυβέρνησης, ότι δεν γνώριζαν αρκετά για το θέμα. Ζητούσαν λοιπόν πληρο-φορίες από τις συμβουλευτικές επιτροπές, οι οποίες είχαν μεταξύ των μελών τους εκπροσώπους περιβαλλοντικών ομάδων. Αλλά το τελικό αποτέλεσμα ήταν ένα συνετό πλαίσιο κανόνων το οποίο αποδέχθηκαν και οι εταιρείες που αρχικά αντιδρούσαν.

Ο αποτελεσματικός τρόπος για να ανταποκριθούν οι επιχειρήσεις στα περιβαλλοντικά θέματα είναι η συνεργασία με την κυβέρνηση. Η υπερβολική αντίδραση από την πλευρά της κυβέρνησης σε ένα σημαντικό περιβαλλοντικό θέμα, μπορεί να έχει σαν αποτέλεσμα την κατάχρηση των δυνατοτήτων που προσφέρει ο νόμος. Στις Ηνωμένες Πολιτείες η νομοθεσία για την όξινη βροχή θεωρήθηκε από πολλούς ως νοσούσα και προκάλεσε σημαντικές οικονομικές ζημιές, έχοντας πολύ μικρό περιβαλλοντικό όφελος.

Υπάρχουν βέβαια συγκεκριμένες κυβερνητικές πρωτοβουλίες για τις οποίες οι επιχειρήσεις δεν θα ήταν έτοιμες να συνεργασθούν - η συζήτηση για το φόρο του διοξειδίου του άνθρακα (CO2), που διεξάγεται τώρα στην Ευρωπαϊκή Ενωση και βρίσκεται υπό αναστολή στις Ηνωμένες Πολιτείες είναι μία από αυτές. Για τον επιχειρηματικό κόσμο οι φόροι είναι ένας τόσο απεχθής τρόπος για την επίτευξη ενός στόχου, όσο και οι διαταγές και οι ρυθμιστικοί κανόνες. Παρ' όλα αυτά απαιτούνται πολλές προσπάθειες ώστε οι πρωτοβουλίες που συζητούνται σήμερα διεθνώς, για τη μείωση των εκπομπών αερίων που σχετίζονται με την αλλαγή του κλίματος, όπως του CO2 και του μεθανίου, να προκαλέσουν εκούσιες αλλαγές στην επιχειρηματική και την ατομική συμπεριφορά. Για παράδειγμα, πρόσφατα η Ολλανδία παρουσίασε το πρόγραμμά της για τη μείωση των τιμών εκπομπής αερίων κατά το ήμισυ. Η Ολλανδική εταιρεία

ενέργειας Energy NED θα συνεισφέρει στη μείωση των εκπομπών CO₂, κατά 17,7 εκατομμύρια τόνους μέχρι το έτος 2000 σε σχέση με τα επίπεδα του 1990. Ο προηγούμενος στόχος ήταν 9.6 εκατομμύρια τόνοι. Παρ' όλο που η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν κατάφερε να καταλήξει σε μία συμφωνία για ενιαία αντιμετώπιση του CO₂, άλλα μέλη της μειώνουν εθελοντικά τη χρήση υγρών καυσίμων.

Και οι Ηνωμένες Πολιτείες, που θεωρήθηκαν ως ο "κακός" της παγκόσμιας περιβαλλοντικής κοινότητας, εξαιτίας της άρνησής τους να υπογράψουν τη συμφωνία του Ρίο, έχουν πρόσφατα θεσπίσει ένα συνολικό εθνικό σχέδιο δράσης για την αντιμετώπιση της αύξησης της θερμοκρασίας της Γης. Το σχέδιο διαμορφώθηκε λαμβάνοντας υπόψη σημαντικά δεδομένα τόσο από την περιβαλλοντική όσο και από την επιχειρηματική κοινότητα. Το σχέδιο βασίζεται σε μέτρα εθελοντικής βάσης και είναι μία προσπάθεια για συνεργασία ανάμεσα στην κυβέρνηση και τον επιχειρηματικό κόσμο, χωρίς να παρεμβάλλονται αυστηροί κανονισμοί.

Το σχέδιο δράσης για το κλίμα αποτελείται από 50 σχεδόν ενέργειες που περιλαμβάνουν όλους τους τομείς, βιομηχανία, μεταφορές, οικιακό τομέα, κτίρια γραφείων, δασοπονία και γεωργία και έχει ως στόχο να ενεργοποιηθεί μια αγορά για τεχνολογίες που μειώνουν τις εκπομπές CO₂, μεθανίου, οξειδίων του αζώτου και αλογονομένων παραγώγων υδρογονανθράκων. Όλα αυτά συμβάλλουν στην αύξηση της θερμοκρασίας της Γης. Και αυτό το σχέδιο αναπτύχθηκε χάρη στη συνεργασία, με κεντρικές υπηρεσίες, εταιρείες και κυβερνήσεις πολιτειών. Η βιομηχανία έχει υποστηρίξει επίσης θερμά ένα πολύ επιτυχές κυβερνητικό πρόγραμμα, που ονομάζεται "πράσινα φώτα" και "ενεργειακά κτίρια", που έθετε ως στόχο εθελοντικές συμφωνίες για να επαναπροσδιοριστούν οι κανόνες αποτελεσματικής χρήσης ενέργειας. Έτσι η κυβέρνηση, αντί να επιβάλλει κανόνες και να πραγματοποιεί ελέγχους, που καταπνίγουν κάθε καινοτομία και καθλώνουν την τεχνολογία, παρακίνησε την αμερικανική επιχειρηματική κοινότητα να συνεργαστεί. Και παρ' όλο που η τελευταία δεν θεωρούσε ότι η αύξηση της θερμοκρασίας της Γης είναι τόσο απειλητική όσο ορισμένοι ισχυρίζονται, κατόρθωσε ότι ήταν οικονομικά και πολιτικά λογικό να δουλέψει μαζί με την κυβέρνηση σ' αυτό το σχέδιο.

Επιχειρηματικές Ενώσεις - Πίεση για Περιβαλλοντική Συνείδηση

Ας στρέψουμε την προσοχή μας στη βοήθεια που μπορούν να προσφέρουν οι επιχειρηματικές ομάδες στα τρία στοιχεία που αναφέραμε προηγουμένως, τις επιχειρήσεις, την κυβέρνηση και τους περιβαλλοντολόγους, στην ανάπτυξη ενός εφικτού πλαισίου πολιτικής. Οι επιχειρηματικές ενώσεις στις Ηνωμένες Πολιτείες, όπως και στην Ευρώπη και εδώ στην Ελλάδα, ανταποκρίνονται στις ανάγκες των μελών τους. Όταν τα περιβαλλοντικά προγράμματα περιπλέκονται, ο ρόλος μίας τέτοιας ένωσης, είναι να βοηθήσει την κυβέρνηση να κατανοήσει τους περιορισμούς των μελών της και ταυτόχρονα να τονίσει στις επιχειρήσεις ότι πρέπει να ανταποκριθούν υπεύθυνα στα τρέχοντα περιβαλλοντικά θέματα. Οι ενώσεις θα πρέπει να συνδράμουν τις εταιρείες στην επανεξέταση των προϊόντων τους. Πρέπει να θέτουν το ερώτημα: "Τι αποτελέσματα έχει;" - "Ποια κοινωνικά, οικονομικά και περιβαλλοντικά οφέλη έχει;"

Η Ένωση Κατασκευαστών Polyisocyanurate Insulation δεν είναι μία παρα-δοσιακή ένωση, γιατί ενεργεί νωρίτερα από τους άλλους σε θέματα περιβαλλοντικής νομοθεσίας. Το κλειδί της επιτυχίας μας είναι η δέσμευση περιβαλλοντικής συνείδησης που αναλαμβάνει κάθε μέλος μας, η οποία απο-τελεί ένα τμήμα της συλλογικής μας δέσμευσης. Όμως μερικές από τις πραγματικά μεγάλες ενώσεις έχουν επίσης δυνατότητες να επηρεάσουν δραστικά τα περιβαλλοντικά θέματα.

Όταν η Υπηρεσία Περιβαλλοντικής Προστασίας (EPA) ανακάλυψε ίχνη διοξίνης στα εργοστάσια χάρτου, το Αμερικανικό Ινστιτούτο Χάρτου (AIX - API) ξόδεψε εκατομμύρια δολάρια σε μία μελέτη, από κοινού με την Υπηρεσία Περιβαλλοντικής Προστασίας για να προσδιορίσει την πηγή της διοξίνης και να βρει τρόπους να μειώσει την παραγωγή της. Κόστισε στη βιομηχανία χάρτου σχεδόν ένα εκατομμύριο δολάρια για να επιτευχθεί ευρεία συναίνεση, αλλά στο τέλος η Υπηρεσία Περιβαλλοντικής Προστασίας την αντάμειψε με την παροχή πιστοποιητικού παραγωγής υγιεινών προϊόντων. Ήταν πολλά τα έξοδα αλλά το Αμερικανικό Ινστιτούτο Χάρτου πιστεύει πως αξίζει τον κόπο. Πρώτον απομάκρυνε τον κίνδυνο από τα προϊόντα του πριν το ζήτημα καταλήξει σε αντιδικία. Δεύτερον τώρα συνεργάζονται με την υπηρεσία και σε άλλα ζητήματα. Για πρώτη φορά καλούνται να συζητήσουν με την υπηρεσία τους κανονισμούς για τη ρύπανση του αέρα και του νερού που επιδρούν στη λειτουργία τους.

Το συνολικό ζήτημα του κινδύνου δεν είναι το θέμα μας. Διεξάγεται πολύ συζήτηση πάνω στην ανάλυση του κινδύνου. Το πρόβλημα είναι ότι δεν υπάρχουν ακριβή στοιχεία για το κόστος του κινδύνου. Στην πραγματικότητα η διαδικασία προσδιορισμού του κόστους του κινδύνου είναι πολιτική διαδικασία και η πολιτική συνήθως καταλογίζει ευθύνες. Η περιβαλλοντική πολιτική λειτουργεί μόνο αν καταλογιστούν πραγματικά ευθύνες σε κάποιους. Αυτοί που έχουν τον έλεγχο, οι κατασκευαστές πρέπει να αναρωτηθούν τι βάζουν μέσα στο προϊόν τους. Όχι τι παραδέχονται ανοιχτά αλλά τι θα παραμείνει πραγματικά για το μέλλον. Η αφαίρεση της διοξίνης αντανάκλας τις προσδοκίες των κανονισμών και του καταναλωτικού κοινού.

Υπηρεσία Περιβαλλοντικής Προστασίας Κέρδος και Ανταγωνιστικότητα.

Η φροντίδα των εταιρειών για το περιβάλλον στο παρελθόν είχε θεωρηθεί ένα σχήμα οξύμωρο. Σήμερα είναι μία πραγματικότητα. Παλαιότερα περιελάμβανε λίγες πραγματικά σοβαρές δεσμεύσεις για ένα συνολικό πρόγραμμα για περιβαλλοντικό ποιοτικό έλεγχο. Εταιρείες όπως η S.C. Johnson, η οποία είναι παρούσα σήμερα εδώ, η Allied-Signal, η Dupont, η Dow και πολλές άλλες, αποφάσισαν ότι η πρωτοβουλία για περιβαλλοντική διαχείριση πρέπει να ξεκινήσει από την ίδια την επιχειρηματική κοινότητα και προχώρησαν περισσότερο. Δεν το έπραξαν αυτό εξαιτίας ενός νέου είδους αλτροισμού, αλλά μάλλον επειδή είναι επιχειρηματικά λογικό.

Ο δικός μου βιομηχανικός κλάδος, ξεκινώντας μία ενεργητική φάση, αποφάσισε να εξαλείψει τους χλωροφθοράνθρακες από τα προϊόντα του δύο χρόνια πριν, στην καθορισμένη δηλαδή από την κυβέρνηση ημερομηνία. Πρόσφατα η ένωση τιμήθηκε με το βραβείο της Υπηρεσίας Περιβαλλοντικής Προστασίας των ΗΠΑ για την προστασία του στρατοσφαιρικού όζοντος. Αυτό το βραβείο το πήραν άλλες τέσσερις μόνο ενώσεις σε όλο τον κόσμο και είναι μία αναγνώριση για την ανταπόκριση της βιομηχανίας μονωτικών υλικών. Μετέτρεψε τα περιβαλλοντικά

Ζητήματα με μεγάλες οικονομικές επιπτώσεις, σε ζητήματα επιχειρηματικά και εμπορικά. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα, τα προϊόντα μας να γνωρίζουν το 1993 τη μεγαλύτερη ανάπτυξη της ιστορίας τους. Από μερικές αποψεις, μοιάζει με την ιστορία της εταιρείας υποδημάτων, που έστειλε κάποτε δύο αντιπροσώπους στην Αυστραλία. Σε λίγο καιρό έλαβε δύο τηλεγραφήματα. Ο πρώτος έλεγε: "Καμία προοπτική εδώ - οι ιθαγενείς δεν φορούν παπούτσια." Ο δεύτερος έλεγε: "Πολλές προοπτικές εδώ - οι ιθαγενείς δεν φορούν παπούτσια."

Οι εταιρείες το κατόνησαν αυτό και δημιούργησαν τη δική τους οργάνωση, που λέγεται Πρωτοβουλία για την Παγκόσμια Περιβαλλοντική Διαχείριση (GEMI). Σημαντικές πολυεθνικές εταιρείες αποφάσισαν ότι η περιβαλλοντική διαχείριση δεν είναι μια πολυτέλεια αλλά μάλλον μια αναγκαιότητα για την επιχειρηματική τους πρόοδο. Η Πρωτοβουλία για την Παγκόσμια Περιβαλλοντική Διαχείριση, το πνευματικό παιδί μίας ομάδας υποστηρικτών της περιβαλλοντικής διαχείρισης, ενθαρρύνθηκε από το σύνολο των εκπροσώπων των αμερικανικών επιχειρήσεων.

Η άποψη της Πρωτοβουλίας για Παγκόσμια Περιβαλλοντική Διαχείριση είναι η ανάμιξη της διαχείρισης ολικής ποιότητας, με την περιβαλλοντική επιχειρησιακή πολιτική. Αυτήν τη διαδικασία την προσδιόρισε ως Περιβαλλοντική Διαχείριση Ολικής Ποιότητας (TQEM). Αυτή η προληπτική προσέγγιση στην περιβαλλοντική διαχείριση αναθεωρεί διάφορες φάσεις λειτουργίας μίας επιχείρησης. Περιλαμβάνει το αρχείο συμβατότητας, τη ρύθμιση των αρνητικών επιπτώσεων, την αναθεώρηση της προσκόλλησης στην ποιότητα και στις απαιτήσεις των καταναλωτών και επίσης τις επιδράσεις της εταιρείας στο περιβάλλον. Επίσης, συγκρίνει τη διαδικασία περιβαλλοντικής διαχείρισης της εταιρείας με άλλες όμοιές της. Όλα αυτά δεν σημαίνουν τίποτα, αν οι διοικήσεις των επιχειρήσεων δεν δεσμευτούν και δεν προετοιμαστούν να μετατρέψουν αυτές τις δεσμεύσεις σε δράσεις. Η προσέγγιση της Πρωτοβουλίας για την Παγκόσμια Περιβαλλοντική Διαχείριση είναι η κορυφή του παγόβουνου για την αμερικανική οικονομική κοινότητα. Οι προτάσεις της γίνονται πλέον ο κανόνας περιβαλλοντικής διαχείρισης για τις μεγαλύτερες αμερικανικές εταιρείες.

Αναγνωρίζεται πλέον, ότι τα περιβαλλοντικά θέματα αντανakλούν την ικανότητα μιας χώρας να κυβερνάται. Οι συνθήκες μπορούν να επιβάλλουν συγκεκριμένες απαιτήσεις, όπως αυτές του Πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ, της Βορειοαμερικανικής Συμφωνίας Ελεύθερου Εμπορίου, και της Συμφωνίας του Ρίο για τις κλιματικές αλλαγές. Έγινε κατανοητό ότι οι διεθνείς συμφωνίες επιδρούν μέχρι και στο επίπεδο της τοπικής δημοτικής αρχής. Οι προσδοκίες της αγοράς απαιτούν από τις επιχειρήσεις που εκπροσωπούμε, όχι μόνο να παράγουν θερμομονωτικά υλικά, αλλά να μην καταστρέφουν το περιβάλλον κατά την παραγωγή, να περιέχουν τα προϊόντα τους ανακυκλωμένες ουσίες, να ανακυκλώνονται και να είναι περιβαλλοντικά κατάλληλα υλικά από κάθε άποψη. Για να γίνει αυτό πρέπει οι επιχειρήσεις μας να προσβλέπουν στη συνεργασία με κυβερνήσεις και να προσαρμόζουν την πολιτική τους με τρόπο που να είναι από την αρχή οικονομικά εφικτός και πάνω απ' όλα να παραμένουν κερδοφόρες, παράγοντας καλύτερα προϊόντα με περιβαλλοντικά αποδεκτό τρόπο.

O Jared O. Blum είναι Πρόεδρος της Ένωσης Polyisocyanurate Insulation Manufacturers, με έδρα την Ουάσινγκτον, που αντιπροσωπεύει σε εθνικό επίπεδο τους κατασκευαστές των οικονομικότερων ενεργειακά μονωτικών υλικών στο εμπόριο. Η Ένωση έχει δεσμευτεί να εκ-παιδεύει και να ενημερώνει τους Αμερικανούς σχετικά με τη σημασία για την εθνική οικονομία της διατήρησης ενεργειακών πόρων. Διετέλεσε Αντιπρόεδρος για τις Νομικές Υποθέσεις της εταιρείας Albers and Company, Αντι-πρόεδρος και Νομικός Σύμβουλος της Ένωσης Εταιριών Αμεσων Πωλήσεων και Μέλος του Γραφείου του Γενικού Διευθυντού της Ομοσπονδιακής Επι-τροπής Εμπορίου. Η επαγγελματική του εμπειρία περιλαμβάνει τη θητεία του ως Πρόεδρου και Νομικού Συμβούλου σε οργανισμούς και ενώσεις προώθησης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, καθώς και συμβούλου σε εταιρείες θερμικών μονώσεων. Είναι Μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής της Ένωσης Anti-Defamation League, μιας οργάνωσης υπεράσπισης των πολιτικών δικαιωμάτων σε ομοσπονδιακό και κρατικό επίπεδο στις Η.Π.Α..